Adi Boutrous

Pigments

Curators: Barak Rubin, Livia Tagliacozzo

Cast: **Jeremy Alberge, Uri Dicker, Adi Boutros**
Photography and editing: **Dor Even Chen**
Sound design and editing: **Dor Even Chen, Adi Boutrous**
Costumes: **Stav Struz Boutrous**

The work was produced with the support of the Mifal HaPais Council for Culture and the Arts, and the Yehoshua Rabinovich Tel Aviv Foundation for the Arts. Special thanks to the French Institute in Israel and to the Benedictine monastery in Abu Ghosh.

Adi Boutrous' video performance is set in the Benedictine Monastery of Abu Ghosh, a structure built upon Roman ruins and the remains of a Crusader Church, which features twelfth century frescoes illustrating biblical scenes. The protagonists of the frescoes are faceless, their expressions damaged by the natural processes of time and by iconoclasts, who sought to erase the representation of religious symbols.The signs of erasure are the trigger for the performance: the absence becomes a motive for visual representation and documentation. The aesthetic staging of the three protagonists' bodies, aims not to disrupt the setting but rather to engage with it. Their movements, as well as their pauses, convey the impression that they are immersed in a non-verbal exchange with the space and at times blend into it. Yet the dialogue between their bodies and the structure also strives to transcend the boundaries of the location's specificity. To achieve this, the work's soundtrack consists of long and constant sounds; a combination of religious tones, the results of the performer's movements in the space, bodies interacting and the muezzin's call to prayer from the nearby mosque. The narrative, rooted in the religious frescos and their location, receives as much attention as the physical interpretation of the historical processes that befell the monastery. The body serves as a medium that bridges between the physical and spiritual, the moments of contact providing tangible expressions of ethereal submission and intimacy.

עדי בוטרוס

פיגמנטים

אוצרים: ברק רובין, ליביה טליאקוצו

משתתפים: **ג'רמי אלברז', אורי דיקר, עדי בוטרוס**
צילום ועריכה: **דור אבן חן**
עיצוב ועריכת פסקול: **דור אבן חן, עדי בוטרוס**
תלבושות: **סתיו סטרוז בוטרוס**

היצירה הופקה בסיוע מועצת הפיס לתרבות ואמנות, ונתמכה בידי קרן יהושע רבינוביץ לאמנויות תל אביב.
תודה מיוחדת למכון הצרפתי בישראל ולמנזר הבנדיקטיני באבו גוש.

מיצג הוידאו של עדי בוטרוס מתרחש על רקע המנזר הבנדיקטיני באבו גוש, מבנה שנבנה על חורבות רומיות ועל הריסות כנסייה צלבנית, ובו שרידי פרסקאות מהמאה ה-12 המתארות סצנות מקראיות. הדמויות בציורי הקיר חסרות פנים: תווי הפנים שלהן נפגעו בתהליכים טבעיים עם חלוף הזמן, וכן על ידי איקונוקלסטים שפעלו להשחית סמלי דת. נקודת המוצא במיצג הוידאו של בוטרוס נמצאת בסימני המחיקה: ההיעדר נעשה מניע לייצוג חזותי ותיעוד. הכוריאוגרפיה של שלושת הדמויות נטמעת במרחב ומתקשרת עם סמליו. עם זאת, הקשר בין הגופים למבנה נועד לחצות את גבולות המקום המסוים; פס הקול של העבודה מורכב משילוב של צלילים ארוכים והמשכיים המנכיחים את היעדר תחושת הזמן, קולות המופקים מהמפגש בין גוף לגוף והגוף לסביבתו, וקריאת המואזין לתפילה מן המסגד הסמוך. תשומת הלב מתחלקת בין הנרטיב הנטוע באופי הדתי של ציורי הקיר לבין פרשנות פיזית לתהליכים היסטוריים שפקדו את המנזר. למעשה, פעולת המחיקה הולידה דימויים חדשים וההרס הפך למנציח. הגוף פועל כמדיום מגשר בין הגשמי לרוחני, ונקודות המגע מעבירות מצבים של כניעה ואינטימיות בין אדם לאדם, בין אדם למקום, ובין אדם לאמונתו.

عدي بطرس

أصباغ

القيّمون: براك روبين، ليڤيا تلياكوتسو

المشاركون: **جرمي البيرج، أوري ديكر، عدي بطرس**
تصوير وتحرير: **دور بن حن**
تصميم وتحرير الشريط الصوتي: **دور بن حن، عدي بطرس**
الأزياء: **ستاڤ ستروج بطرس**

تم انتاج هذا العمل بمساهمة من مجلس هبايس للثقافة والفن، وبدعم من قبل مؤسسة يهوشاع ربينوڤيتش للفنون تل أبيب.
شكر خاص للمعهد الفرنسي في إسرائيل ودير البندكتيين في أبوغوش.

الفيديو الأدائي للفنّان عدي بطرس على خلفية دير القديسة مريم (دير البندكتيين) في قرية أبو غوش، المبنى الذي أقيم على أنقاض رومانية وأنقاض كنيسة صليبية، وفيه بقايا لوحات جدارية من القرن الثاني عشر تصف مشاهد توراتية. الشخصيات في اللوحات الجدارية بدون وجه: ملامح الوجوه اختفت بسبب عمليات طبيعية على مر الزمن، وكذلك من قبل محطمي الأيقونات الذين حاربوا الرموز الدينية وعملوا على تشويهها. علامات المحو تشكل نقطة الانطلاق لعمل الفيديو الأدائي هذا لعدي بطرس: الغياب هو الدافع للتمثيل البصري والتوثيق. تصميم رقصات الشخصيات الثلاث يندمج مع المشهد ويتواصل مع رموزه. مع ذلك، فإن العلاقة بين الأجساد والمبنى تهدف إلى تجاوز حدود المكان العينيّ؛ الشريط الصوتي لعمل الفيديو يتألف من الدمج بين النغمات الطويلة المتواصلة التي تستحضر غياب الشعور بالزمن، والأصوات الناتجة عن التقاءات الجسد بالجسد والجسد مع بيئته، وصوت المؤذن الذي ينادي للصلاة من المسجد القريب. يحظى السرد المتجذر بالطابع الديني للوحات الجدارية بقسط من الاهتمام مثله مثل التفسيرات المادية للعمليات التاريخية التي حلّت بالدير. عمليًا، فإن عملية المحو قد ولّدت تصويرات جديدة والهدم تحوّل إلى تخليد. يعمل الجسد كوسيط يربط بين الجسدي والروحي، ولحظات الاتصال تنقل حالات من الخنوع والحميمية بين الإنسان والإنسان، بين الإنسان والمكان، بين الإنسان ومعتقداته.